

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 6Sžo/105/2014
Identifikačné číslo spisu: 4014200135
Dátum vydania rozhodnutia: 24.02.2016
Meno a priezvisko: JUDr. Jozef Hargaš
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2016:4014200135.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jozefa Hargaša a členiek senátu JUDr. Zdenky Reisenauerovej a JUDr. Aleny Adamcovej v právnej veci žalobcu: ZOREA, s.r.o., so sídlom Levická 1, Šurany, IČO: 46 664 041, právne zastúpeného JUDr. Ervínom Erdélyim, advokátom so sídlom P. Blahu 7/A, Nové Zámky, proti žalovanému: Štátna veterinárna a potravinová správa SR, so sídlom Botanická 17, Bratislava, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. k. 3595/2013 z 12. novembra 2013, konajúc o odvolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Nitre č. k. 15S/2/2014-42 zo dňa 9. septembra 2014, jednohlasne, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Nitre č. k. 15S/2/2014-42 zo dňa 9. septembra 2014 p o t v r d z u j e.

Účastníkom náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a.

Odôvodnenie

Napadnutým rozsudkom Krajský súd v Nitre zamietol žalobu, ktorou sa žalobca domáhal preskúmania zákonnosti rozhodnutia žalovaného uvedeného v záhlaví tohto rozsudku. Žalovaný svojím rozhodnutím o odvolaní č. k. 3595/2013 zo dňa 12.11.2013 rozhodnutie správneho orgánu 1. stupňa zmenil tak, že žalobcovi uložil podľa § 50 ods. 4 písm. j/ zákona o veterinárnej starostlivosti pokutu vo výške 10.000,- Eur.

Krajský súd v odôvodnení uviedol, že po preskúmaní žalobných dôvodov vo vzťahu k obsahu administratívneho spisu a postupu konajúcich správnych orgánov nezistil pochybenie, ktoré by malo za následok nezákonnosť napadnutého rozhodnutia.

Podľa názoru krajského súdu, reagujúc na konkrétny žalobcom uvádzaný dôvod nesúhlasu s preskúmaným rozhodnutím, je nepochybné, že veterinárna kontrola realizovaná za účelom prešetrenia prijatého podnetu dňa 09.08.2012 bola uskutočnená v priestoroch obchodnej spoločnosti ZOREA s.r.o., sídlo: Rastislavice 18, Rastislavice. Keďže sídlom právnickej osoby je adresa, ktorá je ako sídlo alebo miesto podnikania zapísaná v obchodnom alebo živnostenskom registri (§ 2 ods. 3 Obchodného

zákonníka) a právnická osoba koná štatutárnym orgánom, pričom podnikateľa konanie osôb vykonávajúcich pôsobnosť štatutárneho orgánu zaväzuje (§ 13 Obchodného zákonníka), niet žiadneho dôvodu pochybovať o postupe pri kontrole a vyjadreniach vtedajšieho konateľa žalobcu Ivana Vrba.

Konateľ žalobcu predložením osvedčenia o živnostenskom podnikaní, výpisom z obchodného registra a aj odtlačkom pečiatky jednoznačne potvrdil, že kontrola vykonaná RVPS Nové Zámky dňa 09.08.2012 bola uskutočnená v priestoroch žalobcu za prítomnosti jeho konateľa - čiže na adrese sídla spoločnosti zapísaného v obchodnom registri. Toto svoje tvrdenie konateľ žalobcu Ivan Vrba nikdy nepoprel. Rovnako následne nepoprel svoje vyjadrenia zo záznamu o veterinárnej kontrole, keď bez akejkoľvek námietky voči kontrolným zisteniam a fotodokumentácii vyjadril súhlas so zisteným stavom. Jediná jeho výhrada ako konateľa žalobcu bola v jeho vyhlásení, že časť výrobkov je určených pre vlastnú spotrebu a spotrebu blízkej rodiny.

Následné vyjadrenia zástupcu žalobcu v správnom konaní Ladislava Krála, konateľa žalobcu od 04.06.2014 a ďalšieho v správnom konaní vypočutého svedka Teodora Ďurčeka považoval aj krajský súd za nevierohodné, keďže sú v protiklade s vyjadrením štatutárneho zástupcu žalobcu Ivana Vrba, ktorý na rozdiel od uvádzaných osôb bol prítomný pri veterinárnej kontrole.

Krajský súd mal za to, že v správnom konaní bolo preukázané, že žalobca v rozpore § 37 ods. 1 písm. a/ zákona o veterinárnej starostlivosti neohlásil svoju činnosť príslušnej RVPS a v rozpore s čl. 4 ods. 1, ods. 2 a ods. 3, čl. 5 ods. 1 Nariadenia (ES) č. 853/2004 a § 41 ods. 1-5 zákona o veterinárnej starostlivosti vyrobil, skladoval a umiestňoval na trh potraviny živočíšneho pôvodu v prevádzkarni na takúto činnosť schválenej. Dôvodne preto žalovaný uložil žalobcovi pokutu za súbeh dvoch správnych deliktov § 50 ods. 2 písm. o/ a § 50 ods. 4 písm. j/ zákona o veterinárnej starostlivosti z rozpätia od 10.000,- Eur do 160.000,- Eur na dolnej hranici správneho deliktu najprísnejšie postihnutelného podľa § 50 ods. 4 písm. j/ zákona o veterinárnej starostlivosti.

Krajský súd po preskúmaní rozhodnutia a postupu správneho orgánu v rozsahu a z dôvodov uvedených v žalobe dospel k záveru, že rozhodnutie aj postup správneho orgánu sú v súlade so zákonom. Preto žalobu ako nedôvodnú podľa § 250j ods. 1 OSP zamietol.

Proti rozsudku krajského súdu podal v zákonnej lehote odvolanie žalobca. Uviedol, že žalovaný nesprávne a svojím spôsobom v rozpore s právnym poriadkom zistil taký skutkový stav, ktorý nikdy nenastal. Celé správne konanie prebehlo na základe neexistujúceho skutkového stavu preto, že sporné výrobky z domácej zabíjačky boli vo vlastníctve pánov Ladislava Krála a Teodora Ďurčeka a nikdy neboli uvedené na trh, čo dokazuje aj skutočnosť, že pri úradnej kontrole RVPS Nové Zámky boli uložené v súkromnej dvojgaráži vtedajšieho konateľa s.r.o. ZOREA p. Ivana Vrba, ktorá garáž nie je súčasťou areálu firmy ZOREA, s.r.o.

Žalovaný svojvoľne zaradil mäsové výrobky do objektu firmy ZOREA, s.r.o. bez toho, aby skúmal, či dané výrobky boli resp. či pochádzajú zo zabíjačky vykonávanej alebo vykonanej v priestoroch ZOREA, s.r.o., resp. pracovníkmi tejto firmy.

Identickými autormi výrobkov boli Ladislav Král a Teodor Ďurček, ktorí zabíjačku vykonali v súkromnom objekte Ivana Vrba a výrobky z tejto zabíjačky patrili výlučne Ladislavovi Královi a Teodorovi Ďurčekovi, voči ktorým malo smerovať správne konanie v tom, že porušili svoju povinnosť podľa § 37 ods. 1 písm. a/ zákona 39/2007 Z.z. o veterinárnej starostlivosti.

Žalovaný vo svojich dvoch rozhodnutiach postupoval zmätočne, pretože neuviedol aj pri zisťovaní počtu mäsových výrobkov uložených v súkromnej garáži Ivana Vrba ich presný počet, keď účelovo uviedol vo svojom rozhodnutí ved. Pod č. Č.j.:J/2013/00083/1100/1420, že žalobca uskladňoval v garáži 78 kg paprikového laloku. Úradná kontrola RVPS v Nových Zámkach zistila uložených len 5 kg paprikového laloku, čo dokazuje i spísaný úradný záznam zo dňa 09.08.2012.

ZOREA, s.r.o. - nikdy nevykonávala a nevykonáva bez súhlasu RVPS žiadnu takú činnosť, ktorá by

súvisela so zabíjačkou, teda porážkou prasiat, kde by boli z nich vyrobené výrobky a umiestnené na trh. Túto skutočnosť potvrdzuje i RVPS Nové Zámky vo svojom rozhodnutí: „RVPS Nové Zámky do podania prvotného podnetu dňa 31.07.2012 na neschválenú činnosť firmy ZOREA s.r.o. neeviduje jej žiadne protiprávne konanie.“

Celú túto zabíjačku inicioval p. Král, ako súkromná osoba, tak ako je uvedené v spise. Konateľ s.r.o. ZOREA p. Vrba mu poskytol len priestory s tým, že i on dodá svoje mäso a pomôže i fyzicky pri tejto súkromnej zabíjačke. Z týchto dôvodov treba hľadiť na p. Krála ako na súkromnú osobu, ktorá svoju vlastnú zabíjačku uskutočnila v súkromnom objekte konateľa s.r.o. ZOREA p. Ivana Vrba a produkty z nej si primerane podelili pre súkromnú spotrebu svojich rodín.

Žiadnym spôsobom tento proces nevykonávala ZOREA s.r.o., pretože na takúto činnosť nemala licenciu a ani podmienky.

Žalovaný vo svojom rozhodnutí číslo 3595/2013 zo dňa 12.11.2013 uvádza, že účastník konania je ZOREA, s.r.o. Rastislavice 767, 941 08 Rastislavice, prevádzkareň ZOREA, s.r.o. Rastislavice 767, 941 08 Rastislavice, pričom sám žalovaný vo vyššie uvedenom rozhodnutí zakotvil, že dňa 09.08.2012 zistil, že v priestoroch spoločnosti ZOREA, s.r.o., Rastislavice 18, 941 08 Rastislavice skladoval a umiestňoval na trh mäsové výrobky, pričom je tu rozpor žalovaného v jeho rozhodnutí a ním popísaný skutok v rozhodnutí nie je identický so zistenými skutočnosťami, pretože ZOREA, s.r.o. nemá priestory v Rastislaviciach č.18, pretože dvojgaráž /kde sa nachádzali mäsové výrobky/ má súpisné číslo podľa listu vlastníctva 770 a táto dvojgaráž nie je priestorom spoločnosti ZOREA, s.r.o., ale súkromným majetkom Ivana Vrba, takže nie sú to priestory firmy ZOREA, s.r.o. Takže v dvojgaráži so súpisným číslom 770 na parcele číslo 40/2 sa nenachádzali žiadne výrobky firmy ZOREA, s.r.o.

Keďže sa nenachádzali v priestoroch firmy ZOREA, s.r.o. žiadne mäsové výrobky, nemohol žalovaný uložiť pokutu firme ZOREA, s.r.o., ale mal skúmať zodpovednosť iných subjektov, ktoré skladovali mäsové výrobky a to naviac, že žalovaný od začiatku vedel a bol s tým uzrozumený, že mäsové výrobky sú vlastníctvom dvoch iných majiteľov a to Ladislava Krála a Teodora Ďurčeka.

Žalobca ďalej poukázal na to, že v usmerňovacom dokumente Európskej komisie č. 853/2004 o hygiene potravín živočíšneho pôvodu je domáca zabíjačka, „zabíjanie na súkromnú domácu spotrebu“ definovaná ako činnosť, ktorú vykonáva fyzická osoba, teda v tomto prípade p. Král, nie podnikateľ, a preto ho nemožno považovať za prevádzkovateľa potravinárskeho podniku. Mäso a výrobky získané z tohto zabitia sa neuviedli na trh, teda neboli predané konečnému spotrebiteľovi.

Na zabíjanie domácich kopytníkov na súkromnú domácu spotrebu sa nevzťahujú nariadenia (ES) č. 852/2004 a 853/2004 a je definovaná pri tom ako ojedinelá činnosť.

Produkty, ktoré boli získané v predmetnej súkromnej zabíjačke boli určené výlučne len pre súkromnú spotrebu iniciátora zabíjačky p. Krála, prístupujúceho p. Ďurčeka a p. Vrba, konateľa s.r.o. a v žiadnom prípade neboli uvedené na trh. Zároveň však priznal, že p. Král, iniciátor tejto zabíjačky si nesplnil ohlasovaciu povinnosť voči RVPS Nové Zámky, o uskutočnení porážky ošpanej.

Mal za to, že Nariadenia (ES) 852/2004 v súlade s článkom 3 ods. 2 ES č. 178/2002 a činnosti spojené so spracovaním, prípravou, skladovaním alebo príležitostným podávaním potravín v obmedzenej miere v dočasnej prevádzkarni sa nemôžu považovať za podnik ako potravinovú prevádzku a toľž nie činnosť, ktorá je výlučne súkromného charakteru.

Ďalej poukázal na to, že RVPS Nové Zámky vo svojom rozhodnutí uvádza, že podľa čl. 3 ods. 8 Nariadenia (ES) č. 178/2002 „Umiestnenie na trhu“ znamená skladovanie, uchovávanie potravín alebo krmív na účely predaja, vrátane ponúkania na predaj alebo akúkoľvek inú formu prevodu, či už bezplatnú alebo nie a predaj, distribúcia a iné formy prevodu samy o sebe. Toto tvrdenie RPVS Nové Zámky považoval tiež za účelové preto, že toto nariadenie sa týka už samotných predajcov (obchodné reťazce), u ktorých sa výrobky nachádzajú na základe dodacieho listu, faktúry už na sklade. I tu

absentuje dôkaz (dod. list, faktúra, svedkovia, ktorými by bolo preukázané, že sporné výrobky boli dodané predajcovi a cestou neho konečnému spotrebiteľovi.

Žalobca preto navrhol, aby Najvyšší súd SR rozsudok Krajského súdu v Nitre zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

Žalovaný vo vyjadrení k odvolaniu žalobcu navrhol rozsudok krajského súdu ako vecne správne potvrdiť.

Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 O.s.p.) preskúmal napadnutý rozsudok krajského súdu, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, v rozsahu a v medziach podaného odvolania (§ 212 ods. 1 O.s.p. v spojení § 246c ods. 1 vety prvej O.s.p.) bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 250ja ods. 2 O.s.p.), keď deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne päť dní vopred na úradnej tabuli a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky www.nsud.sk <. (§ 156 ods. 1 a ods. 3 O.s.p. v spojení s § 246c ods. 1 vety prvej O.s.p. a § 211 ods. 2 O.s.p.) a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu je nedôvodné.

Najvyšší súd dáva do pozornosti, že úlohou súdu pri preskúmaní zákonnosti rozhodnutia a postupu správneho orgánu podľa piatej časti druhej hlavy Občianskeho súdneho poriadku (upravujúcej rozhodovanie o žalobách proti rozhodnutiam a postupom správnych orgánov § 247 a nasl. O.s.p.) je posudzovať, či správny orgán príslušný na konanie si zadovážil dostatok skutkových podkladov pre vydanie rozhodnutia, či zistil vo veci skutočný stav, či konal v súčinnosti s účastníkom konania, či rozhodnutie bolo vydané v súlade so zákonmi a inými právnymi predpismi a či obsahovalo zákonom predpísané náležitosti, teda či rozhodnutie správneho orgánu bolo vydané v súlade s hmotnoprávnymi, ako aj s procesnoprávnymi predpismi. Zákonnosť rozhodnutia správneho orgánu je podmienená zákonnosťou postupu správneho orgánu predchádzajúcemu vydaniu napadnutého rozhodnutia. V rámci správneho prieskumu súd teda skúma aj procesné pochybenia správneho orgánu namietané v žalobe, či uvedené procesné pochybenie správneho orgánu je takou vadou konania pred správnym orgánom, ktorá mohla mať vplyv na zákonnosť napadnutého rozhodnutia (§ 250i ods. 3 O.s.p.). Pri preskúmaní zákonnosti rozhodnutia je pre súd rozhodujúci skutkový stav, ktorý tu bol čase vydania napadnutého rozhodnutia (§ 250i ods. 1 O.s.p.).

Pri rozhodnutí, ktoré správny orgán vydal na základe zákonom povolenej voľnej úvahy (správne uváženie), preskúmava súd iba, či také rozhodnutie nevybočilo z medzí a hľadísk ustanovených zákonom. Súd neposudzuje účelnosť a vhodnosť správneho rozhodnutia (§ 245 ods. 2 O.s.p.).

Podľa § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p. pre riešenie otázok, ktoré nie sú priamo upravené v tejto časti, sa použijú primerane ustanovenia prvej, tretej a štvrtej časti tohto zákona.

Podľa § 219 ods. 1, 2 O.s.p. odvolací súd rozhodnutie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne. Ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

Odvolací súd po vyhodnotení odvolacích dôvodov vo vzťahu k napadnutému rozsudku krajského súdu a vo vzťahu k obsahu súdneho a pripojeného administratívneho spisu v zmysle ustanovenia § 219 ods. 2 O.s.p. konštatuje, že nezistil dôvod na to, aby sa odchyľil od logických argumentov a relevantných právnych záverov vo veci samej spolu so správnou citáciou dotknutých právnych noriem uvedených v odôvodnení napadnutého rozsudku krajského súdu, ktoré vytvárajú dostatočné právne východiská pre vyslovenie výroku napadnutého rozsudku. Senát odvolacieho súdu považuje právne posúdenie preskúmvanej veci krajským súdom za správne a súladné so zákonom. Vzhľadom k tomu, aby najvyšší súd v preskúmvanej veci nadbytočne neopakoval pre účastníkov známe skutočnosti spolu s právnymi závermi krajského súdu sa vo svojom odôvodnení obmedzil len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia.

Podľa čl. 1 ods. 1 veta prvá Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) Slovenská republika je zvrchovaný, demokratický a právny štát.

Podľa čl. 2 ods. 2 ústavy štátne orgány môžu konať iba na základe ústavy, v jej medziach a v rozsahu a spôsobom, ktorý ustanoví zákon.

Podľa čl. 152 ods. 4 ústavy výklad a uplatňovanie ústavných zákonov, zákonov a ostatných všeobecne záväzných právnych predpisov musí byť v súlade s touto ústavou.

Z uvedeného článku ústavy vyplýva, že výklad a uplatňovanie všeobecne záväzných právnych predpisov musí byť v súlade s ústavou. Vplyvom ústavy dochádza k vsunutiu jej obsahovo-hodnotových vlastností do všeobecných pojmov zákona tak, aby bol zabezpečený ústavne konformný výklad. Požiadavka na ústavne konformnú aplikáciu a výklad zákona je súčasťou zákonnosti rozhodnutia ako individuálneho správneho aktu. Práve tu je ťažisko činnosti správneho súdництва, pretože dikcia zákona nemôže byť interpretovaná izolovane, mimo zmyslu a účelu zákona, cieľa právnej regulácie, ktorý zákon sleduje. Orgány štátu realizujú svoju rozhodovaciu právomoc sú pri výkone svojej moci povinné postupovať v zmysle čl. 2 ods. 2 ústavy, s prihliadnutím na to, že súčasne sú viazané aj právnou úpravou obsiahnutou v medzinárodných zmluvách, ktorými je Slovenská republika viazaná (čl. 7 Ústavy SR) a po vstupe Slovenskej republiky do Európskeho spoločenstva Európskej únie postupovať tiež v súlade s právne záväznými predpismi Európskeho spoločenstva a Európskej únie.

Predmetom súdneho prieskumu v danom prípade je rozhodnutie žalovaného, ktorým bola žalobcovi uložená pokuta vo výške 10.000,- Eur za porušenie ustanovení zákona č. 39/2007 Z.z. o veterinárnej starostlivosti.

Podľa § 50 ods. 2 písm. o/ zákona o veterinárnej starostlivosti, orgán veterinárnej správy uloží fyzickej osobe - podnikateľovi alebo právnickej osobe pokutu od 1.750,- Eur do 20.000,-Eur, ak neohlási začatie svojej činnosti orgánu veterinárnej správy; ak ide o prevádzkovateľa potravinárskeho podniku, neoznámí príslušným orgánom veterinárnej správy podľa § 6 a § 8 spôsobom určeným štátnou veterinárnou a potravinovou správou začatie svojej činnosti a každú prevádzkareň pod jeho kontrolou, ktorá vykonáva akýkoľvek stupeň produkcie, spracúvania a distribúcie produktov živočíšneho pôvodu okrem maloobchodných prevádzkarní pri poskytovaní stravovacích služieb a maloobchodných prevádzkarní, ktoré nevykonávajú výrobné činnosti uvedené v § 41 ods. 5 písm. u/ a v/ a ods. 6 písm. d/ a v ktorých sa vykonáva úradná kontrola potravín podľa osobitného predpisu 67) alebo nepodá žiadosť o registráciu prevádzkarne podľa § 40.

Podľa § 50 ods. 4 písm. j/ zákona o veterinárnej starostlivosti, orgán veterinárnej správy uloží fyzickej osobe - podnikateľovi alebo právnickej osobe pokutu od 10.000,- Eur do 160.000,-Eur, ak uvedie na trh produkty živočíšneho pôvodu, ktoré sú alebo boli vyrobené, spracúvané, balené a skladované alebo sa s nimi manipulovalo v prevádzkarni, ktorá nie je na takúto činnosť schválená, podmienčne schválená alebo povolená.

Najvyšší súd z obsahu súdneho a administratívneho spisu mal za preukázané, že veterinárna kontrola realizovaná za účelom prešetrenia prijatého podnetu dňa 09.08.2012 bola uskutočnená v priestoroch obchodnej spoločnosti ZOREA s.r.o., so sídlom Rastislavice 18, Rastislavice. Zistené skutočnosti úradnej kontroly sú zdokumentované v Zázname o veterinárnej kontrole č. NZ/2012/DF, IV/01 zo dňa 09.08.2012 a boli prerokované so žalobcom, ktorý záznam potvrdil svojím podpisom a k zisteným skutočnostiam podal nasledovné vyjadrenie (cit.): „S daným stavom a skutočnosťou súhlasím a zároveň vyhlasujem, že časť týchto výrobkov je určených pre vlastnú spotrebu a spotrebu blízkej rodiny.“ Najvyšší súd poukazuje na to, že na úradnom zázname je uvedené ako názov, sídlo a miesto podnikania a vykonania veterinárnej kontroly: ZOREA s.r.o., Rastislavice 18, 941 08 Rastislavice, IČO: 46 664 041 a ako meno, priezvisko a funkcia osoby zúčastnenej pri veterinárnej kontrole je uvedený: Ivan Vrba - konateľ. Voči skutočnostiam uvedeným v tomto úradnom zázname o veterinárnej kontrole, opatreným

pečiatkou žalobcu p. Ivan Vrba nevzniesol žiadne námietky, vyjadril sa a záznam podpísal.

Podľa výpisu z Obchodného registra je sídlom spoločnosti ZOREA s.r.o. od 10.05.2012 do 29.01.2013 Rastislavice 18, 941 08 Rastislavice (konateľ Ivan Vrba od 10.05.2012 do 03.06.2014 - skončenie funkcie 22.04.2014); od 30.01.2013 do 03.06.2014 je ako sídlo spoločnosti uvedené Rastislavice 767, 941 08 Rastislavice a od 04.06.2014 je sídlom spoločnosti Levická 1, 942 01 Šurany - konateľmi sú od 04.06.2014 Teodor Ďurček a Ladislav Král (vznik funkcie dňa 23.04.2014).

Neopodstatnená je preto námietka žalobcu, že žalovaný vo svojom rozhodnutí č. 3595/2013 zo dňa 12.11.2013 uvádza, že účastník konania je ZOREA, s.r.o. Rastislavice 767, 941 08 Rastislavice, prevádzkareň ZOREA, s.r.o. Rastislavice 767, 941 08 Rastislavice, pričom sám žalovaný vo vyššie uvedenom rozhodnutí zakotvil, že dňa 09.08.2012 zistil, že v priestoroch spoločnosti ZOREA, s.r.o., Rastislavice 18, 941 08 Rastislavice skladoval a umiestňoval na trh mäsové výrobky, pričom je tu rozpor žalovaného v jeho rozhodnutí a ním popísaný skutok v rozhodnutí nie je identický so zistenými skutočnosťami, pretože ZOREA, s.r.o. nemá priestory v Rastislaviciach č. 18, pretože dvojgaráž /kde sa nachádzali mäsové výrobky/ má súpisné číslo podľa listu vlastníctva 770 a táto dvojgaráž nie je priestorom spoločnosti ZOREA, s.r.o., ale súkromným majetkom Ivana Vrba, takže nie sú to priestory firmy ZOREA, s.r.o. Takže v dvojgaráži so súpisným číslom 770 na parcele číslo 40/2 sa nenachádzali žiadne výrobky firmy ZOREA, s.r.o.

Žalobca ďalej namietal, že produkty, ktoré boli získané v predmetnej súkromnej zabíjačke boli určené výlučne len pre súkromnú spotrebu iniciátora zabíjačky p. Krála, prístupujúceho p. Ďurčeka a p. Vrba, konateľa s.r.o. a v žiadnom prípade neboli uvedené na trh. Zároveň však priznal, že p. Král, iniciátor tejto zabíjačky si nesplnil ohlasovaciu povinnosť voči RVPS Nové Zámky o uskutočnení porážky ošipanej.

Mal za to, že podľa Nariadenia (ES) 852/2004 v súlade s článkom 3 ods. 2 ES č. 178/2002 činnosti spojené so spracovaním, prípravou, skladovaním alebo príležitostným podávaním potravín v obmedzenej miere v dočasnej prevádzkarni sa nemôžu považovať za podnik ako potravinovú prevádzku a toľž nie činnosť, ktorá je výlučne súkromného charakteru.

Ďalej poukázal na to, že RVPS Nové Zámky vo svojom rozhodnutí uvádza, že podľa čl. 3 ods. 8 Nariadenia (ES) č. 178/2002, „Umiestnenie na trhu“ znamená skladovanie, uchovávanie potravín alebo krmív na účely predaja, vrátane ponúkania na predaj alebo akúkoľvek inú formu prevodu, či už bezplatnú alebo nie a predaj, distribúcia a iné formy prevodu samy o sebe. Toto tvrdenie RPVS Nové Zámky považoval tiež za účelové preto, že toto nariadenie sa týka už samotných predajcov (obchodné reťazce), u ktorých sa výrobky nachádzajú na základe dodacieho listu, faktúry už na sklade. I tu absentuje dôkaz (dod. list, faktúra, svedkovia), ktorými by bolo preukázané, že sporné výrobky boli dodané predajcovi a cestou neho konečnému spotrebiteľovi.

Podľa článku 3 ods. 8 Nariadenia (ES) č. 178/2002 „Umiestnenie na trhu“ znamená skladovanie, uchovávanie potravín alebo krmív na účely predaja, vrátane ponúkania na predaj alebo akúkoľvek inú formu prevodu, či už bezplatnú alebo nie a predaj, distribúciu a iné formy prevodu samy o sebe.

Podľa § 23 ods. 1, ods. 2 a ods. 3 zákona o veterinárnej starostlivosti:

1. Hovädzí dobytok a ošipané možno zabíjať u chovateľa na súkromnú domácu spotrebu, ak a) bolo zabíjanie zvierat nahlásené príslušnej regionálnej veterinárnej a potravinovej správe aspoň jeden pracovný deň vopred,
- b) boli dodržané požiadavky na ochranu zvierat v čase zabíjania,
- c) boli dodržané požiadavky na sústredovanie a neškodné odstránenie živočíšnych vedľajších produktov podľa osobitného predpisu,
- d) boli dodržané požiadavky na vyšetrenie na bovinú spongiformnú encefalopatiu (BSE) podľa osobitného predpisu, ak ide o hovädzí dobytok,
- e) boli dodržané požiadavky na vyšetrenie trichinely podľa osobitného predpisu, ak ide o ošipané.

(2) Podrobnosti o zabíjaní jatočných zvierat na súkromnú domácu spotrebu môže ustanoviť všeobecne záväzný právny predpis, ktorý vydá ministerstvo.

(3) Za súkromnú domácu spotrebu sa považuje spotreba chovateľa a jemu blízkych osôb, a to podľa § 116 Občianskeho zákonníka.

V prípade, že by sa jednalo o domácu zabíjačku, nie je možné produkty z nej umiestňovať v rodinách, ktoré nie sú v príbuzenskom vzťahu. Iné rozdeľovanie produktov možno označiť v zmysle čl. 3 bodu 8 Nariadenia (ES) č. 178/2002 za umiestňovanie na trh, na čo žalobca nemal oprávnenie.

Domáca zabíjačka je zabíjanie na súkromnú domácu spotrebu, vykonáva ju fyzická osoba, nie podnikateľ, ktorá sa nemôže považovať za prevádzkovateľa potravinárskeho podniku. Mäso získané z takéhoto zabitia sa nesmie umiestniť na trh.

Produkty z domácej zabíjačky sú určené výlučne pre súkromnú spotrebu chovateľa, fyzickej osoby, držiteľa, vlastníka „chovateľa“ podľa § 23 ods. 1 zákona o veterinárnej starostlivosti v jeho domácnosti a jemu blízkych osôb, nesmú sa umiestňovať na trh.

Podľa § 115 Občianskeho zákonníka „domácnosť“ tvoria fyzické osoby, ktoré spolu trvale žijú a spoločne uhrádzajú náklady na svoje potreby. Podľa § 116 a §117 občianskeho zákonníka blízkou osobou je príbuzný v priamom rade, súrodenec a manžel; iné osoby v pomere rodinnom alebo obdobnom sa pokladajú za osoby seba navzájom blízke, ak by ujmu, ktorú utrpela jedna z nich, druhá dôvodne pocítovala ako vlastnú ujmu.

Žalobca tvrdí, že ZOREA s.r.o. nebola prevádzkovateľom potravinárskeho podniku a výrobky, ktoré boli v čase kontroly nájdené v ZOREA s.r.o. mali určenie pre súkromnú domácu spotrebu 3 rodín v rámci domácej zabíjačky. RVPS Nové Zámky neevidovala oznámenie o výkone domácej zabíjačky na adrese ZOREA s.r.o. v danom termíne. Z hore uvedeného je zrejmé, že výrobky skladované dňa 09.08.2012 u žalobcu boli umiestnené na trh, a to z toho dôvodu, že boli distribuované do troch rozličných rodín, ktoré nespĺňajú podmienky určené v § 116 - § 117 Občianskeho zákonníka.

Ďalej o tom, že žalobca umiestňoval na trh ním vyrobené potraviny živočíšneho pôvodu svedčí podľa názoru najvyššieho súdu aj to, že niektoré výrobky uskladnené v jeho firme boli označené cenovkami a na chladničke umiestnenej v tzv. výrobní bol vyvesený „Cenník mäsových výrobkov platný od 01.11.2010.“ V tomto cenníku sú uvedené jednotlivé vyrobené mäsové výrobky s cenou za 1 kg.

Z vyššie uvedených dôvodov najvyšší súd dospel k záveru, že napadnuté rozhodnutie žalovaného bolo vydané v súlade so zákonom a v konaní žalovaného správneho orgánu, ani v konaní, ktoré mu predchádzalo nebola zistená taká vada konania, ktorá mohla mať vplyv na zákonnosť napadnutého rozhodnutia.

Podľa názoru najvyššieho súdu, krajský súd o otázkach, ktoré boli dôvodom na podanie žaloby o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného, nerozhodol svojvoľne ani protizákonne a odôvodnenie jeho rozhodnutia je logické, jasné a zrozumiteľné, keďže ani námietky žalobcu neodôvodňujú jeho zrušenie, preto najvyšší súd rozsudok krajského súdu stotožniac sa s jeho odôvodnením podľa § 250ja ods. 3 veta druhá OSP a § 219 ods. 1 a 2 OSP, ako vecne správny potvrdil.

O trovách odvolacieho konania rozhodol Najvyšší súd SR v zmysle ust. § 250k ods. 1 O.s.p. v spojení s ust. § 224 ods. 1 O.s.p. za použitia ust. § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p. Žalobca v odvolacom konaní úspech nemal a žalovanému náhrada trov konania zo zákona neprináleží.

Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky v pomere hlasov 3:0 (§3 ods. 9 veta tretia zákona č. 757/2004 Z.z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 01. mája 2011).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok nie je prípustný.